

Похвалилѣ се старѣ стария.

61.

Бързо

Похвалилѣ се старѣ стария
 Снощи вечерѣ по дюкяни,
 Че си има и повече,
 И повече и отъ царя:
 Че си има до три стола,
 До три стола позлатени (2)
 И две порти посребрени.
 Де го зачу царь Костадинъ,
 Та изпрати да го викатъ.
 Рано стана старѣ стария,
 Та отиде у царюви.
 —„Добро утро, царь Костадинъ!“
 —„Далъ Богъ добро, старѣ стария.
 Азъ ще да те право питамъ
 И ти да ми право кажешъ:
 Какъ спечели туй имане
 Сребро, злато, крѣсъ дукато,
 Да не бждешъ хайдутувалъ?“
 —„Нито съмъ си хайдутувалъ,
 Нито съмъ ти обирджия.
 Далъ ми Господь деветъ сина,
 Направихъ имъ деветъ рала,
 Накупихъ имъ сиви юнци,
 Па ги пратихъ въвъ полето.
 Па ораха и на лѣво
 И на лѣво и на дѣсно,
 До пладнина оранъ оратъ,
 Отъ пладнина лозя копатъ.
 Далъ го Господь, родило се,
 Та напълнихъ три хамбара,
 Три хамбара жълто жито.